

sætte Igler, Klysteer, paalægge Plastre samt kolde og varme Omslag, samt foretage andre Hospitalsopvarterforretninger. Udelukkende Ret skulde de dog kun have til at betjene med Barbering. Udførelsen af Aareladning og af Tænders Udtrækning skulde derimod paa Grund af disse Forretningers Bigtighed og de farlige Følger, de kunne medføre, formeentlig kun betroses Lægekyndige. Hvad Forpligtelsen til at modtage og drage Omfarg for Tilfaldsomme angaaer, tiltraadte Communalbestyrelsen den fornævnte Commissions Forslag, dog saaledes, at den ved Barbeernæringens Frigivelse burde paaahvile alle Barberer, og at der tilføiedes en Bestemmelse om, at enhver autoriseret Læge skulde have Skildt paa sit Bopælssted eller paa sammes Port, Gadedør eller Muurkarm, paaamalet sit Navn og Ordene „autoriseret Læge.“ Efter dette Forslag vilde Forskjellen mellem Laugs- og Frimestere saavel som den hidtil anordnede Svendeexamen selvsølgelig bortfalde.

For det Tilfælde, at Barbeernæringen ikke skulde blive frigiven, formeentes det, at de ovennævnte Forslag, forsaavidt de dermed kunde bestaae, desuagtet burde iværksættes, idet der endnu for dette Tilfælde tilføiedes nogle enkelte andre Modificationer i Commissionens Forslag, som iøvrigt i saa Fald tiltraadtes.

Forsaavidt vare Magistraten og Borgerrepræsentanterne enige, hvorimod de i eet Punkt dissentierede, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der ved den foreslaaede Frigivelse skulde indrømmes de nuværende Amtsbarberer, der iøvrigt maatte beholde deres hidtil havde Ret til Lægepraxis, nogen Erstatning. Borgerrepræsentanterne formeente nemlig, at det Offentlige maatte ansees berettiget til at ordne Næringsforholdene, uden at de derved skadelidende Næringsbrugere fik noget retmæssigt Krav paa Erstatning, og at der ikke i Anordningerne om Barbeervæsenet var nogen særdeles Anledning til herfra at gjøre en Undtagelse. Den ved Artiklerne af 29de April 1684 indførte Ordning af Barbeervæsenet var ikke baseret paa uforanderlige Privilegier for Barbererne, men paa det Offentliges Lary, og, ligesom det i Præmisserne udtrykkeligt er tilkjendegivet, at Artiklerne kun vare bestemte

til at gjælde indtil paa ydere allernaadigst Anordning; saaledes er der ogsaa, som oven antydet, til forskjelliges Liden foretaget væsentlige Forandringer til Formindfælsse af Barberernes Rettigheder, uden at der da har været Tale om Erstatning. Navnlig er der ikke indrømmet Amtsbarbererne nogen saadan Erstatning ved Meddelelsen af Frimesterrettigheder eller ved den meget indgribende Forandring, at Amtterne kun kunde afhændes til examine-rede Chirurger, en Indskrænkning, der har havt til Følge, at Amtterne efterhaanden ere bleyne meget lidet søgte og for Eftertiden, da chirurgisk Examen kun kan tages af Studenter i Forbindelse med medicinsk Examen, efterhaanden ville blive aldeles ledige.

Magistraten har derimod antaget, at der iu casu paaahvile det Offentlige en Erstatningspligt mod Amtsbarbererne, fordi der formeentlig ikke blot er Tale om en Omordning af den paaagjældende Næringsvei, men om en total Fortabelse af Gjenstanden for Amtsbarberernes Rettigheder (Afgangten til at afhænde Amtterne.)

Da Sagen paa dette dens Standpunkt gik over til Indenrigsministeriet, blev den af den daværende Indenrigsminister forelagt Statsraadet, som ogsaa tiltraadte Communalbestyrelsens Forslag til Barbeernæringens fremtidige Ordning, men ei heller fandt, at de nuværende Amtsbarberer ved dets Gjennemførelse vilde erholde noget Retstray paa Erstatning. Et saadant Krav kunde ingenlunde erkendes at finde sin Begrundelse i Ophævelsen af den hidtilværende Indskrænkning i Amtsbarbeerstuerens Antal, idet den Næringsforøgelse, samme muligt kan have medført for Laugsmestrene, ikke kan betragtes som et Laugsmestrene eller Lauget tilstaaet Privilegium, i hvis Natur det ligger, at det som en til den enkelte Person eller Eiendom knyttet Gave ikke kan tilbagekaldes, men den er simpelthen en Følge af denne ved Lov indførte Laugsindretning, paa hvis Ophævelse der ligesaa lidet som paa Ophævelse af en anden Lov kan lægges Vaand, fordi den for enkelte Personer eller Stænder muligt kunde have medført Fordele, som det ikke har været dens Diemed at give, endfise tilstikke. Det kunde saaledes ikke antages, at der ved Barbeernæringens Frigivelse